BILANȚUL COMPORTĂRILOR ÎN CATEGORIA A

JIUL — CEL MAI EFICACE ATAC

După patru ani de stagiu în „B", echipa minerilor din Petroșeni a revenit în categoria A, propunîndu-și pentru primul an menținerea în eșalonul superior, iar pentru „prima manșă" o zestre de 12 puncte. Un obiectiv modest desigur, pe care un start senzațional (7—0, cu „stegarii" brașoveni) se părea că-l plusează ! Au venit însă etapele următoare care au adus refluxul (în primele patru etape un zig-zag victorie —

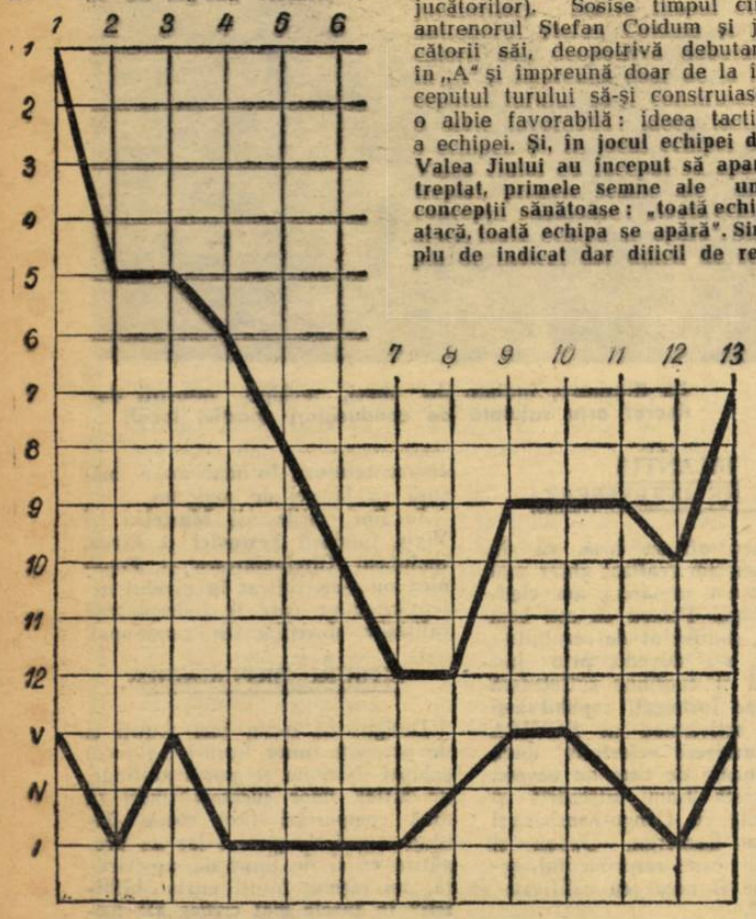

înfrîngere, apoi trei eșecuri consecutive) și, totodată, o surdină superlativelor acordate de presă și însușite prea repede de proaspeții promovați.

Apele învolburate ale Jiului s-au mai domolit, vădindu-se astfel deficiențele la capitolul viteză și forță, faptul că **echipa nu era înarmată suficient pentru un fotbal modern** (sistemul cu patru fundași era aplicat rigid și fără a ține cont de particularitățile jucătorilor). Sosise timpul cînd antrenorul Ștefan Coidum și jucătorii săi, deopotrivă debutanți în „A" și împreună doar de la începutul turului să-și construiască o albie favorabilă : ideea tactică a echipei. **Și, în jocul echipei din Valea Jiului au început să apară, treptat, primele semne ale unei concepții sănătoase : „toată echipa atacă, toată echipa se apără". Simplu de indicat dar dificil de realizat pentru că asigurarea circulației mingii printr-o mare circulație a jucătorilor, presupune pe lîngă o condiție fizică foarte bună și o tehnică individuală corespunzătoare.**

Primii care s-au încadrat în această idee tactică au fost jucătorii din atac, posesori ai unor calități indispensabile : **viteză, rază mare de acțiune, tehnica fentei și a driblingului, apetitul golului.** Și nu întîmplător datele statistice atestă tocmai rolul preponderent al atacului : **Jiul a înscris cele mai multe goluri dintre cele 14 echipe — 25 ;** doi din atacanții săi (Peronescu — 9 goluri, Casandra — 6 goluri) figurează în partea superioară a clasamentului golgeterilor (primul, aflat pe locul II, este și singurul reprezentant al extremelor printre fruntași) ; **toți** atacanții au înscris goluri, iar Martinovici, Peronescu și Libardi au obținut media cea mai ridicată a comportării în cadrul echipei (primii doi de altfel, sînt și singurii jucători care au participat la toate meciurile).

Atacul, deci, a început să imprime întregii echipe **tendința ofensivă, un ritm și o dinamică de joc foarte vii,** indiferent dacă juca pe teren propriu sau nu.

Elasticitatea echipei însă, pe axul atac-apărare, nu era organică : în timp ce atacanții (Peronescu, Casandra, Martinovici, Ionescu și Libardi) se deplasau mult și nu arareori **sincronizat,** mijlocașii (Stoker, Toia și Sandu), și în special apărătorii, practicau un joc lent, pozițional și rigid, ce nu servea jocului în viteză și orientat direct pe poartă al atacanților. Din această cauză, deși echipa vădea o bună pregătire fizică, jocul ei era fragmentat, în spațiile libere create între compartimente, adversarii manevrînd lesne.

Antrenorul Coidum a preconizat atunci o soluție eficientă, retrăgîndu-l **pe Libardi în linia mediană. Acesta, avînd mari posibilități tehnico-tactice (dovedite și în lotul olimpic) și-a asumat sarcina conducătorului în teren,** reușind alături de Crăciun, un alt mijlocaș ofensiv, să dea cursivitate jocului echipei, bazat pe atac (Crăciun a înscris chiar două goluri, iar Libardi patru, din care cel în meciul cu Progresul a fost prototip pentru un mijlocaș venit „din spate" și infiltrat surprinzător în atac). Iar Stoker a început să se descurce în noul post de fundaș central, dînd mai multă siguranță apărării.

● LOCUL VII : 13 5 2 6 25:18 12
● A INSCRIS 15 goluri acasă (9 în prima repriză) și 10 în deplasare (4 în prima repriză) : a primit 4 goluri pe teren propriu (2 după pauză) și 14 în deplasare (9 după pauză).

● A FOST ACORDAT un penalti în favoarea sa, pe teren propriu, transformat.

● GOLGETERII echipei : Peronescu 9, Casandra 6, Libardi 4, Martinovici și Crăciun cîte 2, Stoker și V. Ionescu cîte 1.

● LOTUL FOLOSIT : Ion Vasile — 945 min., Zamfir Victor — 65 min., Gram Sigismund — 160 min. — portari ; Dan Alex. — 1080 min., Pop — 1080 min., Stoker — 1125 min., Mihai — 450 min., Speriosu — 293 min., Cazan — 517 min., Șerban — 630 min., Nicoară — 70 min., Tonca — 90 min., Crăciun — 721 min., Toia — 319 min., Sandu — 481 min., Libardi — 1035 min., Martinovici — 1170 min., (toate meciurile), Casandra — 1125 min., Ionescu — 344 min. și Peronescu — 1170 min. (toate meciurile).

Astfel, după etapa a IX-a antrenorul federal Dincă Schileru **sublinia** în raportul său pe marginea meciului U.T.A. — Jiul (0—2), disputat pe teren neutru la Timișoara, jocul elastic și spectaculos al minerilor. Erau primele semne care la București, în meciul cu Dinamo, aveau să certifice că Jiul începea să privească cu maturitate și îndrăzneală participarea sa în categoria A. Iar ultima etapă, prilejuind la Petroșeni pe un teren improriu, în compania studenților timișoreni, un autentic examen al tehnicii, a adus Jiului victoria care-i asigura zestrea ce și-o propusese inițial : 12 puncte.

Obiectivul cifric fusese deci atins și putem spune că și jocul practicat de mineri în ultima parte a turului, le acordă îndreptățite speranțe pentru atingerea țelului final în această ediție a campionatului.

Pentru aceasta însă, **tînărul antrenor Ștefan Coidum și elevii săi trebuie să muncească cu sîrguință pentru ca fluctuația de formă a echipei să rămînă de domeniul trecutului.** Și aceasta nu poate fi obținută decît printr-un **efort conștient al jucătorilor în direcția eliminării deficiențelor.** Jucătorii din compartimentul apărării trebuie să-și însușească corect **tehnica deposedării** și să-și îmbunătățească mult **viteza de reacție** (deficitari la acest capitol, fundașii laterali, de pildă, se feresc să susțină echipa în atac), Stoker — posesor al unui gabarit impresionant, are încă reduse posibilități tactice, Ionescu Gh. — jucător cu bune calități de vîrf de atac n-are încă rezistența necesară, iar Casandra — cel care la debutul în „A" a înscris patru goluri, vădind însă un bagaj tehnic cu mult sub calitățile sale fizice, nu „agreează" antrenamentul intens.

Deși minerii au înscris cele mai multe goluri, antrenorul Coidum ne-a spus că nu consideră pe deplin rezolvată problema eficacității : **„Echipa a avut pe parcursul celor 13 meciuri, 67 de ocazii clare de gol din care a marcat mai puțin de jumătate".**

Să sperăm că aceasta constituie o dovadă a exigenței, de bun augur pentru retur.

P. SL.

STEAUA — EVOLUȚIE SINUOASĂ

Steaua, care — în vară — cîștigase de o manieră sigură „Cupa României", care a luat un start de-a dreptul senzațional în campionat (7—1 la Iași) și care după 5 etape se afla pe primul loc în clasament cu 3 victorii și două meciuri nule, cu Dinamo București și cu Steagul roșu în deplasare (deci rezultate foarte bune), a intrat apoi într-o perioadă de derută, aproape nemaiîntîlnită în activitatea acestei echipe (patru înfrîngeri consecutive la zero), coborînd vertiginos...

Spre sfîrșitul turului, în jocul echipei au intervenit ameliorări evidente, punctate în special de neașteptata — dar deplin meritata — victorie de la Ploiești, ceea ce-i face pe fotbaliștii militari să privească azi cu mai mult optimism apropiata reluare a întrecerii, mai ales că ei au șansa de a-și îmbunătăți încă poziția, după restanța de la București, cu Farul...

Așadar, o primă caracteristică a echipei militare în toamna trecută : inconstanța. **O inconstanță pronunțată, mergînd de la o extremă la alta în ce privește comportarea : meciuri foarte bune** (cu C.S.M.S., cu Petrolul), **meciuri foarte slabe** (cu U.T.A., cu Progresul).

O recentă ședință de analiză ținută la clubul Steaua găsește ca primă explicație a acestei comportări oscilatorii **pregătirea fizică a jucătorilor.** Bună în primele etape, această pregătire a scăzut la jumătatea turului, incapacitatea fizică manifestîndu-se mai întîi la atacanți și cuprinzînd apoi și apărarea. Ca urmare, a crescut procentul de greșeli tehnice, a scăzut eficacitatea. Explicația acestei căderi rezidă, așa cum a reieșit din analiză, în faptul că perioada pregătitoare a fost scurtă precum și în viața nesportivă pe care au dus-o unii jucători.

La acestea, s-au adăugat deficiențe tehnice, mai ales la apărători (**Sătmăreanu, Petescu, Hălmăgeanu**) și la unii atacanți (**Avram, Voinea**), datorate fie lipsei de interes a jucătorilor pentru însușirea celor mai noi procedee tehnice, fie lipsei de perseverență a colectivului tehnic în ceea ce privește instruirea tehnică individuală.

Cum a jucat Steaua, în aceste condiții, în perioada sa de scădere din acest tur și de care, firește, ne vom ocupa mai mult ?

Vom remarca mai întîi, defecțiunile apărării, în care sprijinul reciproc și dublajul au fost insuficiente, deplasările greoaie, marcajul în zonă defectuos. Pregătirea generală nesatisfăcătoare a unora din componenții acestui compartiment a făcut ca ei să fie „bătuți" cu ușurință de adversarii direcți, ceea ce a generat cele mai multe din golurile primite de echipă. **La mijlocul terenului, Steaua a făcut de multe ori un joc superficial.** Mijlocașii au condus balonul prelungit (**Raksi, D. Popescu**), au pasat scurt sau în momente neindicate, au manifestat neglijențe în marcarea adversarului, atunci cînd echipa era în apărare (**Negrea**).

În ce privește atacul, Steaua a fost în trecutul sezon într-o permanentă căutare, schimbînd formulele de la o etapă la alta. După părerea noastră, în aceste continue schimbări și-a găsit expresia însăși **perioada de transformare prin care trece această echipă.** Steaua prezintă azi un fenomen interesant : încercarea de a pune de acord jocul oamenilor mai vechi (**Constantin, Raksi, Crăiniceanu, Voinea**) cu ai celor noi (**Pantea, Micu, Soo**). Cei vechi au jocul lor. Pe care însă nu-l mai pot face ca altă dată ! Cei noi vin cu personalități diferite, cu deprinderi diverse, care nu se pot modela în două-trei meciuri. De aici, aproape firesc, încercări și iar încercări, formule peste formule. Și munca e cu atît mai dificilă, cu cît echipei i se cer totuși rezultate. Reconstrucția echipei trebuie făcută din mers, oamenii care intră în coloană trebuie „să schimbe pasul" după al celor care mărșăluiesc mai de mult. De aici, **semnele de întrebare pe care le ridică atacul echipei Steaua, un atac care în jumătate din meciurile susținute (6 din 12) n-a marcat nici un gol și care a marcat jumătate din golurile întregului tur în... primele două partide.** Greșelile atacului sînt cunoscute : insuficient joc colectiv, tendință de individualism (pornită, poate, și din dorința unor jucători de a atinge ei singuri un obiectiv pe care nu-l văd altfel tangibil), lipsă de răbdare și calm în faza de finalizare. Dar atacul echipei Steaua a comis și altfel de greșeli, mai puțin explicabile prin lipsa unei conturări, a unei sedimentări în joc. Ne referim la faptul că atacanții nu se demarcă, nu se deplasează îndeajuns, nu respectă distanțele de joc și nu trag la poartă de la distanță, din prima poziție în care primesc balonul și în care apărarea le ridică mai puține probleme decît chiar o fracțiune de secundă mai tîrziu. **O mișcare în plus, menită să-l pună pe atacant în poziție de șut mai bună, să-i asigure un control mai bun al balonului, este doar APARENT și SUBIECTIV în favoarea lui. În realitate, în jocul modern, TIMPUL CURGE AZI ÎN FAVOAREA APĂRĂRILOR. Iată ce nu au înțeles unii dintre atacanții echipei Steaua.**

LOCUL VIII 12-5-2-5-18:13 12
A INSCRIS : 10 goluri acasă, 8 în deplasare.
A PRIMIT : 10 goluri acasă, 3 în deplasare.
A BENEFICIAT de 1 penalti transformat.
GOLGETERII echipei : Voinea 8, Soo 4, Constantin 3, Sorin Avram 2, D. Popescu 1.
LOTUL FOLOSIT : Suciu (571 min.), **Haidu** (329 min.), **Eremia** (180 min.), **Petescu** (720 min.), **Jenei** (1080 min.), **D. Nicolae** (1080 min.), **Sătmăreanu** (1080 min.), **Negrea** (735 min.), **D. Popescu** (765 min.), **Pantea** (467 min.), **Constantin** (787 min.), **Voinea** (885 min.), **S. Avram** (810 min), **Raksi** (423 min.), **Soo** (363 min.), **Chiru** (360 min.), **Hălmăgeanu** (315 min.), **Micu** (195 min.), **Vigu** (360 min.), **Crăiniceanu** (345 min.).

În legătură cu comportarea sub așteptări a echipei, analiza asupra

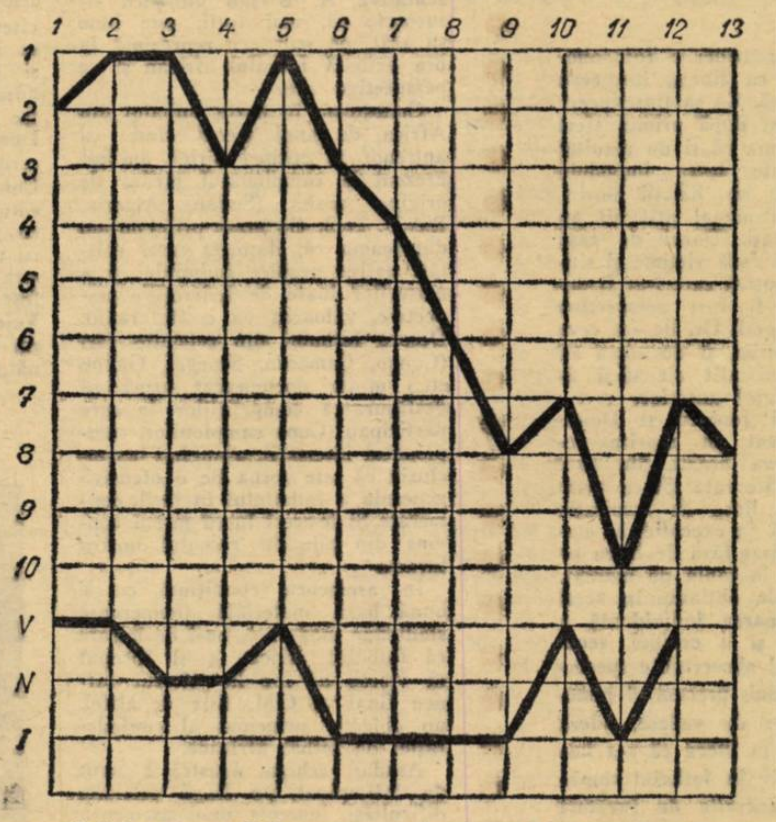

comportării în tur a reliefat printre cauzele randamentului nesatisfăcător, marile fluctuații de formă ale unor jucători ca **Suciu, Voinea, Raksi, D. Popescu, S. Avram, D. Nicolae, Sătmăreanu,** precum și accidentările, unele de lungă durată (**Haidu, Hălmăgeanu**), altele mai scurte (**Constantin, Suciu, D. Popescu**).

Echipa Steaua a arătat în ultimele jocuri din toamnă, semne evidente de redresare. Atît în ceea ce privește ORGANIZAREA JOCULUI cît și (lucru care ni se pare nouă deosebit de important) în privința felului cum ÎNȘIȘI JUCĂTORII ÎNȚELEG SĂ PARTICIPE LA ACȚIUNEA DE READUCERE a formației lor pe primul plan al fotbalului nostru.

Ne-am bucura să salutăm în primăvară roadele muncii pe care o duc, în aceste zile, conducerea clubului, colectivul tehnic al echipei, jucătorii. Fotbalul nostru ar fi primul beneficiar...

Radu URZICEANU